

מ"ת 50337/11-14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו ג'ומעה, מוחמד אבו גומעה, סאעד אבו עאיש

בית משפט השלום בבאר שבע

05 ינואר 2015

מ"ת 50337-11-14 מדינת ישראל נ' אבו ג'ומעה (עציר) ואח'
50189-11-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המבקשים
מדינת ישראל
ע"י מתמחה אפרת ממן

נגד

המשיבים

1. מוחמד אבו ג'ומעה (עציר)
 2. מוחמד אבו גומעה (עציר)
 3. סאעד אבו עאיש (עציר)
- ע"י עו"ד אסתר בר ציון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וזאת על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של סחר
בסם מסוכן.

במהלך הדיון שנערך בפני ביום 15.12.14 הסכימה באת כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ומשכך עילת מעצר.
בצד האמור לעיל, סבורה כי מניסוח כתב האישום וכן מראיות נוספות בתיק ניתן לראות בנאשם לכל היותר כמתווך.
הדברים נלמדים גם נוכח הניסוח בסעיף 12 לכתב האישום ממנו עולה כי הנאשם לא היה נוכח במהלך המפגש אלא מי
מטעמו. כך הם פני הדברים ביחס לאותה שיחת נזיפה עם האחר בשם יונס שחסר כסף. כך הם פני הדברים ביחס
למכלול מעורבותו במתואר בכתב האישום. בסופו של דיון זה הוריתי על קבלת תסקיר מאת שירות המבחן. התסקיר
הוגש לבית המשפט ובסופו אינו בא בהמלצה להורות על שחרורו של המשיב, בין היתר, נוכח רמת הסיכון הגבוהה
הנשקפת ממנו. נוכח יכולתה של החלופה הקונקרטית או כל חלופה לצמצם מסוכנות זו וכן נוכח החומרה והתחכום
הגלומים במעשיו.

במהלך הדיון שנערך כיום בפני, סבורה באת כוח המשיב כי חרף המלצתו של שירות המבחן צריך ונכון להורות על
שחרורו של המשיב. לדבריה נפלו טעויות מהותיות בתסקיר שירות מבחן אשר די בהם כדי לערער את בסיס ההמלצה
הסופית. מעבר לכך הפנתה למאפייניו של המשיב, מאפייני החלופה אשר יש בנסיבותיו של המשיב ובנסיבותיו של התיק

כדי לצמצם המסוכנות. ביתר פירוט. באת כוח המשיב מפנה לטעות בגילו של הנאשם אשר אינה טעות של מה בכך. בעוד שהנאשם הינו בגיל 21 שירות המבחן מציין כי מדובר במי שהינו בן 31. די בנתון זה כדי ללמד שהמשיב נמנה על אותם אוכלוסיית "בגירים צעירים" וההשפעה הקרדינלית שיש במעצר בגיל שכזה. עוד בטעות זו כדי לערער הטענה בדר חוסר יציבות תעסוקתית, שכן ממילא מדובר במי שבגר מזו תקופה קצרה. טענה נוספת שהועלתה אולם ממנה חזרה באת כוח המשיב, נוגעת להרשעתו של הנאשם בהפרת הוראה חוקית שכן בסופם של דברים המרשם הפלילי משקף נכונה את הרשעתו בפני כב' השופט לבדרו.

עוד צוין כי המדובר במפקחים ראויים. הדברים אמורים ביתר שאת למפקח העיקרי, מר אבו עבד רבו אבו חוצה ששימש כלוחם בצה"ל ואף נפצע במבצע "צוק איתן". תעודת הוקרה בעניינו אף הוגשו לעינו של בית המשפט. אשר ליתרת המפקחים לא ברור על שום מה נטען כי הם אינם מכירים אותו. מדובר בבני משפחתו של המשיב, גיסו וחמתו. במצב דברים זה ברי כי הכירותם מצוינת אשר ממילא לא נטען בפסיקה שקרבה משפחתית והיכרות מעמיקה הינם ערובה ליכולת פיקוח גבוה. נהפוך הוא. המשיב ימצא במעצר בית מלא בשוב "שגב שלום" מקום בו ניתן להתקין איזוק אלקטרוני. מבלי להקל ראש, בתי משפט מצאו לנכון להורות על שחרורם של סוחרי סמים במקרים חמורים בהרבה מהמקרה שלפנינו.

באת כוח המשיבה מתנגדת לשחרורו של המשיב נוכח המתואר בכתב האישום ונוכח המתואר בתסקיר, נוכח עברו הפלילי, נוכח ההלכה הקובעת כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן יורו בתי משפט על שחרור בניגוד להמלצה שלילית של שירות המבחן.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי התסקיר, קראתי הפסיקה הנוגעת לא מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב ואנמק.

בפתח דבר אציין את ההלכה הידועה משכבר הימים כי על דרך הכלל שעה שנקבעות קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות של סחר בסם מסוכן יורו בתי משפט על מעצר ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן בתי משפט יורו על שחרור. ביחס לכך, ראה בין היתר, בש"פ 87/11 עמיר קטריאל, בש"פ 7083-08 מ"י נ' אלימלך. אין פירוש הדבר שקביעתם של ראיות לכאורה מביא מיני ובאי מעצר עד תום ההליכים ללא שיקול דעת. הפסיקה הניחה מספר כללים מנחים שבהתקיימם יכול ויורו על שחרור.

נשאלת איפה השאלה, האם המקרה שבפני נמנה על אותם מקרים חריגים. התשובה לכך הינה שלילית. ראשית, הדברים אמורים ביחס לעובדות כתב האישום ממנו ניתן ללמוד שאותה עילת מעצר סטוטורית מתחזקת. מדובר בכמות סם נכבדה. מדובר בסכומי כסף גדולים. מדובר במי שהינו הרוח החיה מאחורי אותה עסקת סם. אציין כי דווקא הטיעון כי הנאשם 3 לא היה נוכח במעמד העברת הסם במובנים רבים פועלת לחובתו. הדברים מלמדים על יכולתו של הנאשם לרקום עסקת סם ב"שלט רחוק". הדברים אף מכוונים לדבריו, לפיהם דבריו הלכאוריים כאמור בסעיף 3 לעובדות כתב האישום, לפיהם יוכל לדאוג למשלוח של הסם, תמורת 1,000 ₪ נוספים. זוהי דוגמא מובהקת מדוע על דרך הכלל סוחרי סמים דינם להיעצר עד תום ההליכים שכן ניתן להמשיך ולעסוק בסחר בסם גם אם תהיה ספון במעצר בית מבלי לצאת את דלת אמותיו.

בכך אין די שכן בענייננו, הגם שמדובר בנאשם צעיר אין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. את העבר הפלילי אין לבחון אך ביחס למספר הרשעות הקיימות כנגד המשיב אלא מהותית מהן אותן הרשעות.

בענייננו עיון בגזר הדין שניתן ביום 10.04.13 ע"י כב' השופט לבדרו מלמד כי בשעה שכוח משטרתי ביקש לעכב אחר על רקע האופן בו נהג הנאשמים בכללם המשיב שבפני היו חלק מהמון שתקפו את השוטרים, כאשר הנאשמים 2 ו-4 השליכו אבנים לעבר השוטרים וכתוצאה ממעשיהם נגרמו לשוטרים חבלות שטחיות. ראה פסקה 2 לגזר הדין. התנהלות זו מקשה על מתן אמון במשיב שישמור על תנאי שחרורו שכן כוח משטרתי לא היה בו בעבר להרתיעו וביתר שאת הדברים אמורים בכתב אישום נוסף אותו צירף בגין הפרת הוראה חוקית. הנאשם במעשיו אלו העיד כי אינו מכבד החלטות שחרור של בית משפט, דבר אשר מקשה אף יותר, ליתן בו אמון על רקע חומרת המעשים המיוחסים לו.

תסקיר שירות מבחן הבוחן את מאפייניו של המשיב שמגיע אף הוא למסקנה כי למשיב עמדות מקלות. למשיב קושי להציב לעצמו גבולות חיצוניים וכן לעמוד בפני גבולות חיצוניים. כמו כן התרשמו מקושי לערוך בחינה עצמאית אודות התנהלותו וזה בעל יכולת לפעול לתחכום ותמרון הסובבים אותו ומשכך קיימת רמת סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק.

בצדק נטען כי הקושי להורות על שחרורו של המשיב נעוץ רובו ככולו במאפייני המשיב ובמאפייני מעשיו לפחות בחלופה עצמה אשר מורכבת מאנשים נורמטיביים. בשל כך גם שירות מבחן ציין כי ישנו ספק ביחס לכל חלופה לצמצם רמת סיכון הנשקפת מן המשיב.

למעלה מן הצורך אציין כי הקרבה הפורמלית, בין המשיב לבין יתר מפקחיו, אין בה כדי ללמד על רמת ההיכרות והדברים נבחנים באופן ענייני לאחר ראיון של המפקח. לשון אחר, היות אדם חמו של המשיב, אינה מלמדת על היכרות עמוקה בהכרח או חוסר היכרות. בעניין זה, שירות המבחן שלו הזמן והכלים התרשם כי שני המפקחים החלופיים אינם בעלי היכרות נדרשת, בין היתר, על רקע כך שלא היו מודעים בהסתבכותו הקודמת. כך גם אציין על רקע כל שתואר לעיל, לא מצאתי את אותה טעות בגילו של הנאשם הגם שמוטב היה שלא תקרה ככזו שמשנה את תמונת הדברים ואת מסקנתו של בית המשפט.

כידוע, על מנת לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן נדרשים נימוקים כבדי משקל. לא מצאתי נימוקים שכאלה.

סוף דבר הנני להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

**ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ה,
05/01/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי